

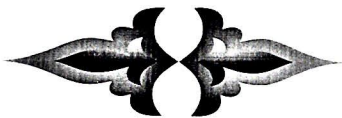
SÜLHIYYƏ MUSA QIZI

HƏYAT

(hekayə)

Bəxti gün görməmişdi heç. Bəlkə də dogulmamışdan bələydi. Doğulandan isə çətin gəlmişdi hər şey ona. Almamışdı ana qoxusu, dadmamışdı ana hərəreti, ataşı. Süd ətilirli bəbək də deyilməmişdi ona - yadında qala.

Atası da dözməyib sevdiyi xanımının dərdinə, beş yaşında oğlunu tapşırıb qonşulara terk etmişdi dünyanı. Yarı canı bu köhnə evdə qalmış teki, balasının yanında xəcələtli o kəç etmişdi sevdiyinin yanına.

mişdi, başını sığallamışdı onun. Arif bu sicaqlıqla daş teki atılıb qalmışdı ağır-ağır röyasında. O gecə və o yataqda daş qəder ağır dərdlərini unutmmuşdu yuxusu boyda...

Yuxusuna şəkildən həsrət-həsrət bir ana boylanmışdı - boynu çiynində, nisgil saçan baxışla. Kodarı şəkildən belə duyulan. Anası təkə şəkille doğmayıdı yavrusuna. Axi, o təkə bətnindəki sirli dünyada görmüşdü canına can olanı. Çox danışdı onunla, şikayətləndi baxtından. Anasığın çətinliyindən, məşəqətindən. Qohum yoxdu, bu başqa, heç yaxşı bir dostun da rastına gəlməməsindən, - söz açdı açılarla. O ki, var giley-güzərini tökdü oğlu şəkil anaya. Ovundu hardon, ağıladı hönkür-hönkür o dilsizliyə üsyan edərek. Çırpınaraq. Cavabsızlıqdan illərlə içdə yara salan min bir suala iç çəkərək. Nə desə, nə danışsa da əksi yoxdu qarşıdan. Qarşılığı nağüman. Zaman bu dolanbac yuxuda donub qalmışdı sanki. Geriyə gəliş də yoxdu ordan.

ömründə - o qəfil gəlişədek... "Ay qonşu", - kəlməsi oyatmışdı ən uzun yuxusundan o balaca adamı. Gözünü ova-ova qaçırmışdı analı yuxusunu. Perik salmışdı şəkil ananı o yuxulu yerindən - yuxu yaşantısından. Kipriklərini quş qanadı tək çırpı-çırpı durmuşdu ayağa. Hövlenək. Anasına verdiyi min sualdan bəlkə də sonuncuydu dilində: "Allahın yanında canınızın parasını yetim, kimsəsiz qoyacaq qəder günahınız nəymiş belə anacan? "Xəyalla gerçək arasında qarşısındakını həqiqətə sənib, düşünmədən bir nəfəsə sarılmışdı boynuna. Onu: "Sənə nə olub", - kəlməsi gətirmişdi özüne. O qız bir az qorxu, bir az həyəcan qarışıq və təngənəfəs: "Anam siza yemək göndərib" - demişdi. Qonşu qızı qərribə bir nəzarətlə süzüb bu qonşunu, baxa-baxa da Məcnuna Leyli kimi gətirmişdi tələsik öz evinə. Qızarıb həyə əsərindən özünü yatağa atmış, yenidən yorğan